

ROSE LIPSZYC

ur. 1929; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, dwudziestolecie międzywojenne, II wojna światowa
Słowa kluczowe	Projekt Lublin. Opowieść o mieście, rodzina, rodzice, brat, Icek Handelsman, Henryk Handelsman, Leizor Handelsman, Dwora Handelsman

Nie byliśmy bogaci, ale żyliśmy dobrze

Moja mamusia nie była bardzo religijna. Mój dziadek i babcia byli. I to wszystko było, musiało być. Ale... moja mamusia była moderna więcej. Wszystkie święta tośmy trzymali. I sobota była, sobota. Ale nie byli bardzo religijni. Mój ojciec nie był, i moja matka nie była. Oni byli... trochę moderni ludzie. Ona już czytała książki, i mój ojciec czytał książki. Oni byli więcej inteligentni ludzie. W żydowskim [języku rozmawiali]. Ale mamusia mówiła płynnie po polsku. Ja pamiętam, że nauczycielka mi powiedziała, że ona jest jedna najmądrzejsza matka z wszystkich matek. Pamiętam to zawsze. Ona poszła do handlowej szkoły, bo jej ojciec pracował i ktoś jemu zawsze zabierał pieniądze, co robił buchalterię. Zabierał im pieniądze, to posłał tą najstarszą córkę do handlowej szkoły, żeby ona jego książki trzymała. To ona skończyła, ona poszła do publicznej szkoły, później do handlowej szkoły. I mój brat poszedł już pierwszy rok do gimnazjum. Do humanistyki, nie wiem, czy jest humanistyka jeszcze. Pierwszy rok poszedł do humanistyki. I przyszedł do domu i śpiewał po francusku. I on zawsze mi opowiadał o astronomii. On bardzo chciał wiedzieć jak to świat, jak tam na Alaskę, pół dnia, dzień. On mi to wszystko takie rzeczy opowiadał.

Mój brat nazywał się Icek, a mój mały brat – Heniek. A ja to byłam Rózia. Mamusia była Dwora, mój ojciec był Lajzer. Pracować ciężko, bo krawcem, ale miał taką klientelę. Myśmy nigdy nie mieli dużo pieniędzy, ale moja mamusia żyła jak człowiek. To ona już była mądrzejsza kobieta. Nie mieliśmy nigdy pieniędzy, ale śmy żyli dobrze. Ja się nie wychowałam w biedzie. Ja nigdy nie chciałam jeść, mamusia mi dała pieniądze, żebym jadła. Ale nie byliśmy bogaci. Myśmy nie mieli, mój ojciec nie tyle zarabiał. Aleśmy żyli ładnie. Moja mamusia mówiła: „Tyle co mam, tak będę żyła”. Tak. Mieszkaliśmy w ładne mieszkanie to było, ładne mieszkanie tam.

Data i miejsce nagrania	2017-07-05, Lublin
Rozmawiał/a	Piotr Lasota
Redakcja	Piotr Lasota
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"